

**Sud Bosne i Hercegovine
Суд Босне и Херцеговине**PR-132. 258/19
(58)**Broj: S1 3 U 031979 19 U
Sarajevo, 04.03.2020. godine**

09. 03. 20

Vs-03 13-1 133 19

Sud Bosne i Hercegovine, u vijeću za upravne sporove, sastavljenom od sudija Jadranke Brenjo, kao predsjednika vijeća, Maide Bikić i Branimira Orašanina, kao članova vijeća, uz sudjelovanje zapisničara Enise Imamović, u upravnom sporu tužitelja „Lala i Lačo“ d.o.o. Bijeljina, zastupan po punomoćniku Grozdi Đukić, advokatu iz Bijeljine, protiv rješenja broj: JN2-03-07-1-258-3/19 od 14.02.2019. godine, tuženog Ureda za razmatranje žalbi BiH, filijala Mostar, ulica Vukovarska 10b, u upravnoj stvari javnih nabavki, na nejavnoj sjednici održanoj dana 04.03.2020. godine, donio je slijedeću:

P R E S U D U

Tužba se uvažava, poništava se se pobijano rješenje tuženog broj: JN2-03-07-1-258-3/19 od 14.02.2019. godine, kojim je usvojen zahtjev za naknadu troškova sastava žalbe u iznosu od 1.687,50 KM i predmet se vraća tuženom na ponovni postupak.

Tuženi se obavezuje tužitelju naknaditi troškove postupka u iznosu od 850,00 KM, u roku od 15 dana od dana dostavljanja presude.

O b r a z l o ž e n j e

Presudom Suda BiH broj: S1 3 U 026133 17 U od 28.01.2019. godine, djelimično je uvažena tužba u upravnom sporu tužitelja „Lala i Lačo“ d.o.o. Bijeljina, kojeg je zastupao Milan Matić, advokat iz Bijeljine i poništeno je rješenje tuženog Ureda za razmatranje žalbi BiH, Filijala Mostar, broj: JN2-03-07-1-678-8/17 od 20.07.2017. godine, kojim je usvojen zahtjev za naknadu troškova sastava žalbe u iznosu od 2.250,00 KM, dok je u preostalom dijelu zahtjev odbijen i predmet vraćen tuženom na ponovni postupak. Tuženi je dana 14.02.2019. godine, donio rješenje broj: JN2-03-07-1-258-3/19 u ponovljenom postupku po presudi Suda BiH broj S1 3 U 026133 U od 28.01.2019. godine, u kojoj se tačka 2. dispozitiva rješenja JN2-03-07-1-678-8/17 od 20.07.2017. godine mijenja i usvaja zahtjev žalitelja na naknadu troškova sastava žalbe po advokatu Milanu Matiću iz Bijeljine u iznosu od 1.687,50 KM, dok se u preostalom dijelu zahtjeva žalitelj odbija s zahtjevom i obavezuje ugovorni organ Općina Novo Sarajevo, da žalitelju isplati troškove postupka u iznosu od 1.687,50 KM, u roku od 15 dana od dana prijema rješenja.

Tužitelj je pokrenuo upravni spor, zbog pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja, pogrešne primjene materijalnog propisa i bitnih povreda odredaba pravila upravnog postupka, u dijelu rješenja u kojem je odlučeno o troškovima zastupanja po osnovu sastava žalbi. Tužitelj navodi da je presudom Suda BiH broj S1 3 U 026133 17 U od 28.01.2019. godine, poništeno rješenje broj JN2-03-07-1-678-8/17 od 20.07.2017. godine i kojim je odlučivano po žalbama broj 227/2017 od 05.06.2017. godine, 227/2017 od 13.06.2017. godine i 227/2017 od 26.06.2017. godine. U navedenom pobijanom rješenju žalio su priznati troškovi za sastav žalbe od 13.06.2017. godine i 26.06.2017. godine i isti su plaćeni od strane ugovornog organa dana 11.08.2017. godine u visini od 2.250,00 KM. Tužitelj smatra da je Ured za razmatranje žalbi u prethodnom postupku riješio pitanja naknade za sastav žalbe od 13.06.2017. godine i 26.06.2017. godine, te da su iste plaćene u iznosu od 2.250,00 KM, pa je u ponovljenom postupku trebalo riješiti samo o troškovima naknade za sastav žalbe na tendersku dokumentaciju broj: 227/2017 od 05.06.2017. godine. Kao dokaz, tužitelj ulaže Izvod za komitenta broj 153. Predlaže da sud tužbu tužitelja uvaži, te da u ponovljenom postupku tuženi odluči isključivo o naknadi sastava žalbe na tendersku dokumentaciju broj 227/2017 od 05.06.2017. godine, u iznosu od 562,50 KM, uz obavezu tuženog da mu nadoknadi troškove upravnog spora u iznosu od 850,00 KM.

U odgovoru na tužbu tuženi je predložio da se tužba odbije kao neosnovana.

Sud je ispitao zakonitost i pravilnost rješenja u granicama odredbe člana 35. Zakona o upravnim sporovima BiH („Službeni glasnik BiH“ broj: 19/02. do 74/10), pa je odlučio kao u izreci presude, iz slijedećih razloga:

Osporenim rješenjem, uvažena je žalba tužitelja od 14.02.2019. godine i poništena je tačka 2. dispozitiva rješenja broj: JN2-03-07-1-678-8/17 od 20.07.2019. godine, u dijelu koji se odnosi na naknadu za troškove sastava žalbe ponuđača „Lala i Laćo“ d.o.o. zastupanog po advokatu Milanu Matiću iz Bijeljine u iznosu od 1.687,50 KM i obavezan je ugovorni organ da tužitelju isplati troškove postupka u iznosu od 1.687,50 KM, u roku od 15 dana od dana prijema ovog rješenja, dok se u preostalom dijelu zahtjeva žalitelj odbija sa zahtjevom. Prema obrazloženju osporenog rješenja, tuženi je djelimično uvažio zahtjev tužitelja za troškove postupka, jer je u skladu sa Tarifom o nagradama i naknadi troškova za rad advokata prema tarifnom broju 3, za sastavljanje podneska, pravog lijeka u upravnom postupku, predviđena nagrada od 150 bodova, bod prema članu 14. Tarife iznosi 2,00 KM, uvećano za 50% predstavlja iznos od 450,00 KM, koji je također uvećan za 25% na ime paušala, što u ukupnom predstavlja iznos od 562,50 KM. S obzirom da tužitelj ima pravo na naknadu sastava tri žalbe, tužitelju je dodjeljeno 1.687,50 KM.

Odluka tuženog organa se temelji na nepravilno utvrđenom činjeničnom stanju.

Odredbama člana 105. stav 2. Zakona o upravnom postupku BiH („Službeni glasnik BiH“ broj: 29/02 do 53/16), propisano je da, kada u postupku učestvuju dvije ili više stranaka sa suprotnim interesima, stranka koja je izazvala postupak, a na čiju je štetu postupak okončan, dužna je protivnoj stranci nadoknaditi *opravdane* troškove, koji su toj stranci nastali učestvovanjem u postupku. Ako je u takvom

slučaju, koja od stranaka djelimično uspjela sa svojim zahtjevom, ona je dužna nadoknaditi protivnoj stranci troškove srazmjerno dijelu svog zahtjeva, s kojim nije uspjela. Takođe, u članu 105. stav 3. citirane zakonske odredbe, propisano je da se troškovi za pravno zastupanje nadoknađuju samo u slučajevima kada je takvo zastupanje bilo nužno i opravdano. U konkretnom slučaju, nije sporno da su troškovi koje je imao tužitelj opravdani troškovi, jer je kao ponuđač u postupku dokazao da izabrani ponuđač nije dostavio ponudu u skladu sa zakonom, te je ukazao na nepravilnosti i u odnosu postupanja ugovornog organa prema njemu kao ponuđaču.

Iz stanja spisa, kako tenderske dokumentacije, tako i materijalnih dokaza predstavljenih od strane tužitelja, evidentno je da su presudom Suda BiH broj S1 3 U 026133 17 U od 28.01.2019. godine, dosuđeni troškovi na ime sastava žalbi advokata Milana Matica iz Bijeljine. Troškovi su dosuđeni u skladu sa uputama presude, za sastav tri žalbe i to od 05.06.2017. godine, od 13.06.2017. godine i 26.06.2019. godine. Visina naknade koja se ima isplatiti advokatu za sastav žalbe je pravilno utvrđena stavom ovog Suda, koju je potvrdio i Ustavni Sud BiH u presudi broj: AP-668/19 od 11.06.2019. godine. Dakle, visina naknade troškova za sastav žalbi je pravilna. Međutim, ono što je sporno u navedenom rješenju su isplate advokatu za sve tri žalbe. Uvidom u priložene materijalne dokaze i to izvod Raiffasen banke komitenta broj:153 na dan 14.08.2017. godine, proizilazi da je ugovorni organ Općina Novo Sarajevo izvršila uplatu na račun ponuđača "Lala i Laćo" d.o.o. Bijeljina, na osnovu žalbi od 13.06.2017. godine i 26.06.2017. godine, u iznosu od 2.250,00 KM, a na osnovu Rješenja Ureda za razmatranje žalbi, filijala Mostar broj: JN2-03-07-1-678-8/17 od 20.07.2019. godine. S obzirom na činjenicu da je naknada za sastav žalbi isplaćena ponuđaču za navedene dvije žalbe, ostaje neplaćena naknada za sastav žalbe broj: 227/2017 od 05.06.2017. godine. Dakle, pravilno tuženi ukazuje da se u skladu sa Tarifom o nagradama i naknadi troškova za rad advokata RS, u konkretnom slučaju trebao primijeniti Tarifni broj 3. koji se odnosi na nagradu u neprocjenjivim predmetima. U skladu sa navedenim tarifnim brojem za sastavljanje podnesaka u upravnom postupku žalitelju pripada 150 bodova, uvećanih za 50%, koji je također uvećan za 25% na ime paušala, što u ukupnom predstavlja iznos od 562,50 KM na ime sastava jedne žalbe, kako je to pravilno obrazložio tuženi u osporenom rješenju. Tužitelj je u konkretnom slučaju imao jednu neplaćenu žalbu sa kojom je uspio u postupku (05.06.2017. godine) i u odnosu na tu žalbu je i ostvario naknadu za sastav žalbe u skladu sa važećom Tarifom. Kako u skladu s članom 14. Tarife, bod iznosi 2,00 KM, to žalitelju pripada naknada u iznosu od 562,50 KM, dok naknada u iznosu od 1.687,50 KM dodjeljena osporenim rješenjem, nije pravilno utvrđena, jer su naknade za dvije žalbe prethodno plaćene, a Sud ne može djelovati retroaktivno povlačenjem već uplaćenih sredstava, tako da se tužitelju ima isplatiti naknada za sastav jedne žalbe u visini kako je to određeno AT RS kao neprocijenjenom vrijednošću javne nabavke u iznosu kako je prethodno navedeno.

U ponovnom postupku tuženi će postupiti po navedenim uputama Suda, te pravilno i potpuno utvrditi činjenično stanje i donijeti odgovorajuću odluku pravilnom primjenom Zakona o javnim nabavkama BiH, te primjenom supsidijarnih odredbi Zakona o upravnom postupku.

Kako je tužba tužitelja uvažena, tužitelj ima pravo na naknadu troškova spora u skladu sa članom 61. Zakona o upravnim sporovima BiH („Službeni glasnik BiH“,

broj 19/02 do 74/10), člana 4. i 5. Zakona o sudskim taksama u postupku pred Sudom Bosne i Hercegovine („Službeni glasnik BiH“ broj 39/09) i Tarife o naknadama i nagradi troškova za rad advokata („Službeni glasnik RS“, broj 68/05). Troškovi se sastoje od troškova za sastav tužbe u iznosu od 600,00 KM (300 bodova x 2,00 KM), prema članu 2. Tarifni broj 3, alineja 7 AT RS, iznosa od 150,00 KM na ime paušala prema tarifnom broju 12. AT RS, što ukupno iznosi 750,00 KM, kao i taksu na podnesenu tužbu u iznosu od 100,00 KM.

Zbog navedenih razloga, je ovaj Sud odlučio kao u izreci presude, primjenom člana 37. stav 2. u vezi sa članom 34. stav 2. Zakona o upravnim sporovima BiH, („Službeni glasnik BiH“, broj 19/02 do 74/10).

ZAPISNIČAR
Enisa Imamović

PREDSJEDNIK VIJEĆA
SUDIJA
Jadranka Brenjo

